

FELVIDÉK.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KÖZLÖNY.

Megjelen hetenkint kétszer:
csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési díj:
Egy évre 8 frt
Félévre 4 „
Negyedévre 2 „

Hirdetések díja:

Egy négyszer hasábozott garmon-
sor 4 kr. — Bélyegdíj minden beig-
tatás után billén 30 kr.

Nyiltér soronként 15 kr.

Kiadó-tulajdonos és felelős szerkesztő:

Bánóczy Ferencz.

Szerkesztési iroda: Kovácsutca 358. sz.

Előfizetések és hirdetési megrendelések elfogadtatnak

Kassán: **Hartig, Haymann, Toperczer** könyvkereskedő urak-
nál, s a Felvidék szerkesztési irodájában.

Szerkesztő-társ

Karsa Tamás.

Kassa, június 15.

(Ks.) Legjelentékenyebb esemény ez idő szerént, a porosz sereg Holsteinba vonulása és az osztrák sereg onnétli kivonulása, melyeknek folytán, június 11-én, nem az Austria által egybe hívott holsteini rendek, de a porosz katonák foglalják el az itzehoei országgyűlési termet, — és Gottberg porosz százados elfogatá a Gablenz altábornagy által országgyűlési biztosul kinevezett Lesser kormánytanácsost. — Mind ezeknek pedig természetes következménye lón, hogy 14-én, gróf. Károlyi Berlint, — Werther báró pedig Bécsset elhagyják. — Itt hát a casus belli már nem kell keresni. —

Az olasz hadkészülődésre vonatkozólag pedig így ír az „Italia“: „A semleges hatalmak nyilatkozatának következtében, Olaszország feloldva érzi magát azon erkölcsi kötelezettség alól, hogy nem támadja meg Austriát, — s visszanyerte cselekvési szabadságát.“ — Olvassuk továbbá a „Secolo“ után közlötökből: hogy Garibaldi már rendeletet kapott arra, hogy ezennel álljon élére a 40-ről 60-ra emelt önkéntes zászlóaljoknak. Ezek szerént itt azt tapasztaljuk, hogy az olaszokkal velük születvén a casus belli, nem sokat törődnek ök annak kutatásával.

Eddig mindezek úgy történnek, a mint a figyelmes lapolvasó előre gyaníthatá. De meglepőbb hír is furta be magát már a lapok hasábjába. Krakkói tudósítások után, az orosz hatalom olaszügybei avatkozását is közlik a lapok, a Dalmát partokat jelelvén 60,000-nyi hadinépnek megállapodást helyeül. — Örömet hiszszük, a mit ohajtunk; e hír valódiságán pedig nagyon is hajlandók vagyunk kétkedni. — Sejtjük, mennyi pénz és véráldozatba kerülend, a már rég készülődésben levő olasz-osztrák és porosz-osztrák háború is, — és ha az orosz is avatkozand ez ügybe; a francziák császáranak sem lesz szüksége casus interventionist keresni; ki is avatkozásával, mulhatatlanul europai terjedelművé s határozatlan tartamúvá idomíthatja a vést, jóselhatatlan utókövetkezménnyel. —

Jó lenne biz az: ha Europa ügye már túl lenne az innen; — mert nincs nyomasztóbb a kétségével gyöttrő jövőnél. — Még az egyszeri gyermek is így jajgatott: „Jaj! csak már megverték volna.“ —

Országgyűlési tudósítás.

Június 11-kén tartott alsóházi ülésben számos kérvények részint az illetékes bizottságokhoz, részint pedig — jobb időköz — az országos levéltárba tétetni határozatván, a napi renden volt nemzetgazdászati és az anyagi érdekek tárgyában kiküldött bizottságnak az *inség ügyében* beadott jelentése, illetőleg tárgyalása, felolvasatott. — *Deák Ferencz* azt a megjegyzést tevő, hogy midőn a ház ezen tárgyban javaslat tétellel megbizta a működő választmányt, akkor még Ő Felsége nem kezdte meg az erre vonatkozó intézkedkedést. Most pedig, ennek megtörténte után nem tartja szükségesnek a javasolt felírás felterjesztését; hanem az abban előadott eszméket, inkább a választmány jelentésére hozandó végzésre szeretné foglaltatni. És a végzést követezőkép indítványozá:

„Azon súlyos elemi csapások, melyek a mult hóban az ország nagy részét érték, több vidékeket könnyen bekövetkezhető inséggel fenyegethetnek, köteletségének tartá a képviselőház ideje korán felszólalni, hogy a veszély lehetőleg megelőztessék, vagy legalább annak sulya enyhíttessék.

Meg van a képviselőház győződő, hogy a rendkívüli bajt egyedül magánsegélyezések útján elhárítani nem lehet, mert az évek óta egymást váltó elemi csapások, az 1863. évi súlyos inség, melynek terhei még ma is nyomják a földművelőket, a marhavész, mely éveken

át nagy mértékben pusztított; ezeken felül az ország alkotmányos befolyása nélkül folytonosan növekedő közterhek kimerítették a nép erejét, s az jelenleg magán segíteni nem képes. A fenyegető rendkívüli veszély tehát rendkívüli eszközöket tesz szükségessékké.

Ha az országnak felelős kormánya volna, egyenesen attól várnók, sőt követelnők, hogy intézkedjék Ő Felsége hozzájárulásával a veszély elhárítására szükséges módokról, annak hivatalos köréhez tartoznék, hogy azon esetben, ha rendkívüli segédeszközök megszerzése az országgyűlés közbejöttét megkívánandja, szólítsa fel Ő Felsége nevélen közreműködésre az országgyűlést is. Ha törvényhatóságaink alkotmányos állapotban volnának, azok a megyei közelet nyilvánosságának ellenörködése mellett sok bajt megelőzhetnének, s a veszélyt sokban enyhíthetnék.

De miután ismételt felirataink mindedig sikertelenek maradtak, a felelős kormány és a törvényhatóságok alkotmányos állása még most sincs visszaállítva, a fenyegető veszély pedig rögtön intézkedést kíván, e helyzetben a képviselőház nem tehet vala egyebet, mint hogy egyenesen Ő Felségéhez, mint az ország örökös királyához akarjon felirat által járulni, Ő Felségét hódoló tisztelettel megkérni, méltóztassék a kimerült népek sorsát enyhíteni s a fenyegető baj megelőzésére királyi hatalmával intézkedni.

Ő Felség azonban mielőtt a szándékolt felirat felterjeszthetett volna, saját fejedelmű s atyai indulatából, s önszántából az intézkedést kegyelmesen megkezdte.

A képviselőház tehát nem látja jelenleg szükségesnek a bizottság által javasolt feliratot Ő Felségéhez felterjeszteni, biztosan remélvén, hogy Ő Felsége addig is, míg a felelős miniszterium, és a törvényhatóságok alkotmányos állásának teljes és valóságos visszaállítása, melyet az országgyűlés joggal kért és ismételve sürgetett, melynek minél előbbi valódiságát a képviselőház alkotmányunk alapján kívánja, és reméli, tetteleg megtörténik: királyi hatalmával olyképen fog intézkedni, hogy a szükséges segélyezés mielőbb megszerzetvén, az a nép szívet és bizalmát megnyerő pontossággal, gyorsan és kizárólag a kitűzött célra fordíttassék.

Kijelenti a képviselőház azt is, hogy ha a fenyegető inségnek elhárítására a jelen rendkívüli körülmények közt rendkívüli erőfeszítést igényel, s az országgyűlés hozzájárulását is szükségessé teszi, a képviselőház Ő Felségének egyenes felszólítására mind azt, a mit részben alkotmány és törvényszerént tehet, legnagyobb készséggel megteendő.

A Deák Ferencz indítványán kívül, a javaslatra még két módosítvány tételt.

Helyszűke miatt a *Kállay Ödön* módosítványából csak a követező par pontot közölhetjük:

„Gyökerez orvoslás, mit a nép milliói jogosan várnak és követelnek, csak a törvényes állapotnak, felelős miniszteriumnak és a helyhatósági önkormányzatnak haladéktalan helyreállításával eszközölhető. Csak így nyújthatatik biztosíték arra nézve is, hogy a hozandó áldozatok az 1863. évi szomorú tapasztalatok példájára nemes céljoktól, a nép nyomorának valóságos enyhítésétől elvonatni s jogosulatlan érdekek által kizsákmányoltatni nem fognak.

Mi az országgyűlés részéről kijelentjük, hogy mindazt legnagyobb készséggel megteendjük, mit az alkotmány és a mélyen érzett felelősség határai közt tehetünk.

Kijelentjük, hogy a közinségből, s az ezzel kapcsolte járó közreműveléssel származható szerencsétlenségért és veszélyért a felelősséget azokra hárítjuk, kik az alkotmány helyreállításának útjában állván, az abszolút kormányzásban és törvénytelen rendeletek végrehajtásában tevékeny részt vesznek.“

Halász Boldizsár módosítványja szerént a felirathoz követező utolsó szakasz lenne adandó:

„Végre nem mulasztatjuk el felsőgedet a legalázatosabban megkérni; — méltóztassék hazánkat alkotmányos jogaiba — hódolatteljes feliratunkban kifejtett okokon kívül már csak azért is haladéktalanul visszahelyezni, hogy ez által az, csak a jelenlegi elemi csapások miatt is véginséggel fenyegetett polgárai megmentéséről legalább jövőre (mitől Isten őrizzen) a netalán bekövetkezhető, hasonló szerencsétlenség elviselhetőségéről takarékos-magtárolak, nemzeti-bank s egyebek felállításával — elhárítólóg országosan intézkedhessék; — de sőt reménységet táblalhatson arra nézve is: hogy a 18

éves korlátlan kormányzat hálógásai által, nem csak alkotmányos jogaitól megfosztott; — hanem anyagilag is tönkre silányított nemzet; a rajta méltatlanul ejtett (bár csak hoszu évek során orvosolható) sebek gyógyításával magát a végpusztulástól csakugyan megmentheti.“

Mind a Deák Ferencz indítványá mind pedig a *Kállay Ödön* és *Halász Boldizsár* módosítványá kinyomatni határozatván, tárgyalásuk június 13-kára halasztatott. Mely napon az e feletti élekn vitatkozás be nem fejeztetvén, a tárgyalás folytatása június 14-re tételtt át. A mikor is a *végzés roppant szótöbbséggel elfogadtatván*, az általános vita berekesztelt. — A *felirat* mellett csak mintegy 10—12-en szavaztak. — A Deák Ferencz végzési indítványának részletes vitatása, melyre két módosítvány van bejelentve, követező napra tüzeltt ki. —

Jól megnem ért kukoricza kezelése.

Ha ősszel a jól nem érett kukoricát héjában hagyjuk meg, azaz ki nem fosztjuk: úgy az a padláson, góréban, vagy egyéb esőmentes helyen pár hó alatt végleg és teljesen megérik.

Ezen tapasztalást tette először czeplédi postamester Halmay ur 1864-ben Jász Karajenön; mult évvel e vidék lakossága már nagyobbbrészt így kezelte és kitündő eredménnyel kukoriczáját.

Megjegyzendő: azon kell lenni, hogy száraz időben takarítsák be a kukoricza, — továbbá, nem csak le nem szabad fosztani, hanem még fel sem csipni a csőnek héjbundáját, mert a felcsipett helyen bizonyosan el fognak penészleni és rothadni a szemek; — végre, ha a rakhely nem igen szellős, úgy a fosztatlan csőveket sem kell vastagabbra önteni, mint szokás a fosztott érett kukoriczájt.

Az ideai fagy sok földet meg fosztván magvetésétől, megeshetnék oly vidéken, hol vetőmagnak elegendő hajdin vagy köles nincsen, hogy szántóföld üresen maradna, mi az egyest kárral, az országot pedig veszélylyel fenyegetné. Ennek kiküldése tekintetéből közlöm a csak félig meddig érett kukoriczának czélirányos betakarítás módját, mely szerint a padláson és góréban nyerjük meg azon időt, melyet május havával odakint elvesztettünk.

Egyuttal felkérem a hazai lapok t. szerkesztőit jelen sorok felvételére, — a vidéki t. lapirtókat pedig a lakossággal közlésre addig mig nem késő.

Ungár István.

Üti Jegyzetek. *)

(Folytatás.)

Telki-bánya egyike azon ritka helyeknek hol a költő, művész, régész, geologus, bányász és gyár-ípar barátja egyiránt bő anyagot talál kedvencz tárgyának.

Ezen bájló vidék Sveicz és Tirol csodaszép tájaira emlékeztet, a nélkül hogy azoknak vad zordonságával birna. A házak némelyike a hegyek szikláiba van bevést s mindmegannyi barlang-üreg kandikál ki, mig a háztetőkön kertek és gyümölcsfák virítanak. Majd *Hreb-lay* tanár úr felmutatta s megmagyarázta nekünk a kitért vulkánok rommaradványait, melyek sok 1000-nyi évekről s isten mindenható csodáiról beszélnek. A vulkán tömeg felett egy kised templom roskadozik **) egy szomorú sírkert közepette, mely ódon 400 éves mű a ré-

*) A legközelebbi számban megjelent *) alatti észrevételre vonatkozólag nyilvánítani köteles vagyok, hogy tisztelt igazgató tanárunk a nyugotra esett hegy-magaslatra mutatván, annak legalsó lejtőjén mondá létezettnek az *Aba várát* s így ezen két szó *legalsó lejtőjén* csak az én sietve tett írásom folytán maradt ki a tollból.

**) Hogy a telki-bányai ref. egyház közönsége roskadozni engedné becses templomát, kövte hiszszük. *Sa.*

gészét és építészet birtója előtt megbeszélhetetlen drága kincs.

Reméljük, hogy Klimkovits Béla rajztanár ur, ki oly szívesen megosztta velünk a kirandulás bajait és kellemeit, ki már oly sok jeles művel gazdagította a hazai festészetet, e remek tájképet is megörökítendő ecsetjével.

Telki-bánya népes magyar község s felső magyarországnak egyik legrégibb mezővárosa volt, mint az imola belsejében lévő felirat is bizonyítja, melynek ősmagyarossággal szerkesztett verseit igazgató ur szorólszóra lemásolni sziveskedett:

„Régen város volt ez helyen Zsigmond király idejében. Két templom nagy tötecs aranybányák és sokérczek. Ha mély árok bizonyítja Porsiriusz szent írja De a duló rabló tsehek elpusztíták a pártutókat. A Krisztusért immárt kerünk edes atyánk légy mivelünk. És templomod kis seregét őrizd. Jöjjön segítséged.”

Telki-bánya ezült másfél századdal a nagy hírű Rákóczy fejedelmi ház birtoka volt; jelenleg Breckenheim hercegettel a hajdani harcziás nép most jelentékeny bánya és gyárparral foglalkozik és fényes jövőnek néz előre.

Kalauzunk Gros Milcsa újbánya tiszt volt, ki egykor szinte real-tanodánk növendéke lévén őszinte örömmel üdvözölte hajdani igazgatóját tanárait és a nyomába lépő ifjúságot, — ki mint vegyész és bányász egyiránt kitűnő képzettséggel és ügyességgel bír, — kinek kezelése alatt az ezüst bányák értéke is tetemesen növekedett, — ki újbanban arany kiválasztással is foglalkozik.

Megmutatta nekünk a bányák sötét kiellen üregét az ércdarabokat, a tördöt, morzsólatát a nemes ezüstlém olvasztási módját. Csak most értettük mily sok baj és küzdelemmel jár csak egy huszas értékű fémlet is Mammion birodalmából kicsikarni.

Telki-bányának második érdekes műhelye a porcellángyár, mely egyike a jelesebb hazai ily nemű gyáraknak. Gondosan észleltük a porcellán agyag (Kadin) ásatást, a gyúrást, a formanyomást, égetést fényezést, s a szabad kézi festést, — és több érdekes tárgyat vásároltunk e kedves kirandulás emlékéül. A porcellán gyár igazgatója is többeket Rákócynak főtöm porcellán szivar szipkakkal ajándékozott meg.

Vége az est beált a hold tündéri fényével világította meg a szelid tájképet s mi az erdő mellé vonultunk vidám pásztortűz mellett szalonát pirítani éneklet és patdog tréfák közt töltöttük az éjt és még az „Ave-Maria“ hajnali harangja meg sem szólalt már utban valánk, szíves isten hozzádot mondva Telki-bánya szorgalmas magyar népének.

Oly kedves tüneménye a természetnek a hajnal hasadás, mint eltűnt gyermekkorunk. Vidám nevetés, a madarak dala, élénk játék, a rovarok röpködése, még a mozdulatlan néma növények is, mint ha a pillanat ha-

talma galvanizálna, mozogni, susogni, enyelegni kezdenek. Mennyi pompá és költészet ömlik el az egész láthatáron. Biborban ragyog az ég. Gyöngy, s maragd és brilliánt ezreiteit sugárik a föld míg a leheletszerű párázat mint a megdicsőült lények átszellemülése, emelkedik fel őseredeti lanyájához az istenség magas régiójához.

Hogy utunk még regényesebb legyen egy ritkás erdősegen vezetett keresztül. Tarsaltnaknak egyike rovárokat s pillangókat fogdosott. Egy pár vadász pajtasom, — néhány madarat puffantott le, míg mások az erdők dús főráját szedegettek, melynek párányi elemeit igazgatók útmulatókban ismerjük; míg egy kis virgócz első étes tonoz, egy kis nyulat fogott. Ez árvának azonban nagyilekűen megkegyelmeztünk és szabadon bocsátottuk.

Másfél óra alatt Hollóházra érkeztünk. Magyar-tól község ez, hol szinte jóféle kőedényt gyártanak, itt már a gyengébb gyermekek egészen kimerültek miért is 16. elszakadtak tőlünk s Paulikovics János orvos ur a Maródi regementtel, a szaláncei tveggyárt utba ejtve s gondosan megismerve szerencsésen haza vitorlázott. Mi pedig — a majoritás — bátor elhatározottsággal folytattuk utunkat a kijelett csel felé; délre járván azonban az idő, a forró nap ismét elborított sugar özönével. Tagjaink szibadni s meredezni kezdettek és ólom szerű tetemesuly nehezedett reánk mintha mázsákat kellene czipelni valánk s a tegnapi hágyadság és izzadság ismét nagy mértékben környezett s csak Hreblay és Klimkovics tanár urak biztatásai tartották bennünk a lelket. Midőn egyszerre a meglepetés örömkiallása lebbent elajkainkon. A komlósi fűrdő ellottunk volt egész pompájában mintha ragyogó szépségével kárpótolni akarta volna szenvedéseinket, ellett úgyve levertségünk. A tetemesuly, a marványszerű meredtség, a gunyasztó lankadság minden eltűnt tagjainkról, mint ujszülött fürge özikék futkosunk szerteszét.

Valóban ily remek vidékre templomot kellene építeni, hol az elfasult szív isten műveinek csodálatában fellelkesülne s megszűnnék gáncsolni alkotó kezét és meghajolva hódolna szent akaratának.

E gyógy-fűrdő gr. Károlyi Ede tulajdona. Ásványvize ép oly csekély kántartalmu, mint a kékedi s így gyógyhatása is épen az, de vidéke sokkal vonzóbb, elragadóbb. Megfűrdünk s egészen felüdültünk és világ életünkben itt ettük a legjobb rántott csibét, melynek messze vidéken híre jár ép úgy, mint a miskolczi kenyérnek, vagy a vesptháli sódarnak. (Folyt. köv.)

LEVELEZÉS.

Korlát, június 13. 1866. Barátom Tamás! Europa jelenlegi sakkjáczmájára vonatkozó politikai ujdonságot

falusi lakomból nem küldhetek, sőt ötletem várom, hogy tudassátok velünk: mint ünneplik ma Olaszországban páduai Sz.-Antal napját. Küldök azonban egy nem minden napi légi tüneménynek leírását. Ha érdemesnek találod, közöld a „Felvidék“-ben.

Folyó hó 9-én, d. u. 4 és 1/2 órakor, a korláthi határban, egy fehér felhőből vakító fényű gömb ereszkedett, saját legelőmre. *) — Ezen gömb. esése közben, emberderéknyi vastagságban elnyúló látszott, a két vége ék alakban végződött. Rohanása oly sebes volt, hogy alig lehetett szemmel kísérni. De mielőtt a földet érintette volna, elenyészett. — Füstje nem volt észrevehető. — Elenyészéssel fejez vonal jelző még utját, és eltűnt azon fehér felhő is, melyből kiindulni látszott. —

Tudod, hogy de vento nauta, de bobus narrat arator; mint falusi gazda, én is örömet beszélnek veletek gazdasági tárgyról, levelem által. De nem örvendetes a mit írhatnék; mert bár a fagy nálunk nagy kárt nem tett a vetésekben, de annál többet a szőlőkben; pedig emberemlékezet óta nálunk oly hű szőlőktermés, mint most nem mutatkozott. No de a 24-ik májusi fagy ezt meg is sokalván, feleslegessé tette a szőlős gazdának a hordók mikénti megszerzethetése tárgyában felmerülhető töprenkedését. —

Már most egy kis leczkét tartok neked, mint társ-szerkesztőnek. — Lapotok tartalma ellen bűn volna gáncsolódni; de hidd meg, hogy a mostani körülmények közt nagy hiánya van. — Kívánatos volna, hogy a „Felvidék“ szokott tartalma mellett, a gazda közönség kieléthezhető végett, különbe időszakonként hogy Abauj-Sáros-, Zemplén-, Ung- s a t. megyék különböző vidékein, miképpen állnak a vetések állajában vagy részleteként. Főleg (magam állapotjából indulva ki) minő kilátás van a takarmányra? — Én annyit mondhatok, hogy nekem semmi szénám sem lesz. — Érdekes volna tudni a juhok gazdának továbbra: hogy mi ára van itt és ott a gyapjunak, — és minő mennyiségben történtek már az eladások sat. —

Terjeszkedjétek ki kérlek a mi kedvünkért, a városi tudóságot bár kevésbé érdeklő ily tárgyra is; mert tudjátok, hogy megyegylései és gazdasági egyleti összejöveteleink nincsenek; a ti köteleességetek (officium imperfectum) töltetek telhetőleg pótolni kívált az utóbbi hiányát. — Látjátok: hírlapi közlés nélkül, a pénz-láb (mely előre és hátra is mász) mostani ingadozása

*) Megjegyzésre méltó, hogy ezen tünemény felől, több és egymástól távol fekvő vidékről értesítettvén, azt mindünnen azon határban lebecsátkozottnak tüntetik el. Szerkesztő-társ.

**) Legnagyobb hiány van az előfizetők kellő számban; baráti figyelmzettől jegyezven ezt meg. Szerkesztő-társ.

TÁRCZA.

A várt leány várat nyer.

(Harmadik pályamű.)

(Folytatás.)

II.

Arthur gróf.

A reggeli idő gyönyörű volt. Rózsás felleg-fosz-lányok bomladoztak az ég iven, futva az ifju nap elől, mely a szomszéd hegyek mögül büszkén emel föl tündököl arcját. Az angol kert kis dálnokai betölték bűvös dalaikkal az üde léget, édené varázsolva a kedves zöldelő tájat, s a nyíló virágok ragyogtak a keblökbe ejtett gyöngyökötől, melyeket a piruló hajnal örömeiben sirt rájok. Minden virág mosolygott, minden virág illatozék, csak a szerény hajnalka zárta össze szirmait, félve szemérmes keblét a ragyogó nap forró szerelmétől.

A sétány labirintok nedvesek voltak még a reggeli harmat cseppektől, s nem látszék nyom a porladozó homokban. A bűvös kert tünderei még nem verték föl azt — hisz ök — még boldogan szunnyadának, élvezve szebbnél szebb ábrándokat.

Arthur gróf is álmodék. Lelke mennyi boldogságot élvezett. Karjai közt álmában szép Margitját tartá, forró csókokat lehelve piros ajkaira, miket Margit szenvedélyesen viszonzott. Majd ismét szívére vonva a kedvest boldogan játszadozék szétomló selyem fürteivel, mint a lány esti szellő a virágok illataival. Arcza kigyúlt s két karját ujonnan ölelésre tárva ábrándosan szólt:

— „Margit! drága szép Margit! Csak még egy perczig legyek boldog, csak még egy pillanatig zárjam szenvedő hű szívemre! Oh ne! ne hagyjon el! Legyen még egy kisé velem! — Elhagy? Nincs! Elfutott! Margit! Margit! csak még egyszer csókoljam meg szép arcját, csak még egyszer jöjjön fájó szívemre! . . . . Itt van? tehát nem hagy el? . . . Oh, hiszen végtelenül szeretem! Életem ön nélkül csak egy sivar jelen, hol nincs öröm, nincs boldogság, Margit! kedves Margit! . . . . karjai hirtelen összecukodtak s felébredt. Kezei ölelése közben a jéghideg falat érinték s ez felkelté boldog álmából.

— Tehát ismét csak álom, pu-zta tündér álom volt az egész? Ismét lengő delibáb volt képzelt boldogságom, örömem? . . . . Isten! szánd meg boldogtalan gyermekedet s adj erőt elviselni szörnyű szenvedéseit. Tedd boldoggá szívét, vagy küldj reá egy boldog álmot, melyből soha fel ne ébredjen. . . . Mily boldog valék e családások csábító karjai közt! Elveztem gyönyörködém; pedig csak fény vakító szememet. El boldog-

dogtalan boldogság! szívem nem bírja el többé csáb-játékaidat! Ezzel felszökve nyughelyéből gyorsan felöltözködék s ment a bájos kert üdítő virágai közt keresni vizsgálatát.

— Szépek vagytok virágok, — folytatá ismét. — Szépek és boldogok, mint a kikelet első örömei. Nyugodtan illatozotok, nem szenvedve nem gyötrődve, mert boldogság minden fakadástok! Egykor én is boldog valék, csakhogy régen, nagyán régen! mikor még koszorut kötözék belőletek. — Oh akkor gondatlanul éltem gyermekevéimet, nem égeté szívemet lángszerelem, s gyermek elmém távol állott a képzelet csábjától. . . . És mind ez most örökre letűnt, elmúlt, elenyészett, mint ifju gyermekeveim. Mindenható erő te, szerelem! miért szaggatod, miért kizöld ifju szívemet, ha Margitomat, lelkem lelkét, nem nekem szántad! Vagy engedél elérni boldogságomat, vagy hadd el örökre e keblét, mint a gyöngyöző ezüst hullám forrását. — E gondolatok közt, letörve néhány félig nyíló virágot, a kerti lak felé sietett, hogy azokat szépen csokorba kötözve, reggeli ajándokul, a bájos szép Margitnak adja. A mint a szobába nyitott szemci hirtelen két papdarabon akadtak meg, melyek a szemközti lévő pamlag előtt heverték elejtve.

— Mi ez? szólt felemelve a papdarabokat. Levél! Hogy jött ez ide? Hihetőleg valaki gondatlanul elveszté. Oh! ha ezek szerelmes levelek, s Margitnak szólnak. Nem, nem! Margit az ilyeket visszautasítaná. — Aztán szétbontva az összehajtogatott leveleket olvasni kezdé: . . . . . Hah nyomorult csábító! Tehát ennyi szemtelenségre vetemedtél? Kedvesem testvérét mert csábítgatni? Ezért megboszullak! Lakolni fogsz! Alávaló lelkekre szüksége van ugyanis a pokolnak. Ismerlek gyalázatos erző. Tudom mennyi ártatlan szívet súlyszettétél a kétségbeesés örvényébe. De ezt nem fogod, — esküszöm! . . . Meg kell akadályoznom a vészes eldöleket, mik szomorú jövőt szülnének. Ketté kell szakszanom e gyalázathoz vezető fonalat. S visszadobva a felemelt papirokat, kirohant a szobából, egyenesen Margitához sietve.

A két gyermek is felébredt már. Ők is elhagyák a csalárd álmok helyét, a szenderítő lány vankosokat, s a kert lombjai közé indultak, hogy üdítő friss léget szíjanak égető keblökbe. — Arthur a rózsálagások előtt találkozék velök s a kölcsönös üdvözlések után átadta Margitnak szánt virágokat s fülebe sugva valamit, eltávozott.

— Mit akarhat? — gondolkozott Margit, a mint Arthur nagába hagyá őket. Csak nem kíván ismét vallo-másaival ostromolni? — . . . Csak egy percnyi találkozást rebegé. Am legyen! Kíváncsi vagyok, mit fog mondani.

— Olga! — szólt aztán testvérehez — Arthur ma

megelőzött, hihetőleg igen korán kelhetett fel, talán a reggeli után néznék.

— Igazad van Margit, — válaszolt Olga, elfutva tőle.

Arthur gróf ezalatt a sűrű bokrok közt várakozék, s a mint Olgát eltávozni látta, elősietett s reszkette csókolván meg kedvese kis kezét, hangnyomattal szólt: — Szép Margit! bocsásson meg, ha olyat találok kérdeni, mi talán sértené női erényét.

— Gróf ur!

— Ne remegjen jó angyal! Nem önt illeti, de még is önnök ép úgy fájhat, mint nekem. Szabad-e tudnom hol késett tegnap Olga kisasszony? Igazán megvallva, hosszu távolléte csak ma tűnt fel.

— Nékem azt monda, hogy barátónjénél tett látogatást. Ön más véleményben van?

— Sajnálom, hogy az ellenkezőről kelle meggyőződnöm. Ő nem barátónjénál, hanem ellenkezőleg barátjánál, s a mi több érdemtelen barátjánál volt látogatáson. — O Dezsőtől, ama furedi gaz csábítótól fogadott el találkozást, és pedig kegyed tudta nélkül.

— S ez való?

— Én meggyőződtem róla személyesen, midőn az imént a nyárilakba nyitva annak padozatán két levelet találék, a melyeket véletlenül Olga vesztett el. A levél egyikében Dezső alkonyatra találkozást kér a remete szikla ürgek aljában, — aminek tegnap meg is kellett történnie; egyébiránt meggyőződhetik szavam valóságáról, a leveleket ott hagytam helyükön.

— Oh szörnyű gyalázat! tehát nem szűnsz meg ostromolni családunkat? Oh anyám, mit levél? . . . s zokogva akaratlanul Arthur karjai közé omlott.

— Vigasztalódjék Margit! folytatá Arthur én mindent jóvá teszek, e gyalázatos csábítót megbüntettem, csak ti koldja el az egészet. — Olgának minderről mit sem szabad tudnia; mert különben a baj veszélyesebbé válhatnék. Most pedig el! Olgát látom közeledni; megérthetné titkunkat.

A délután szép és kellemes volt, az egész évig tiszta ibolyaszinben uszott, élénk ké varázsolva az egész vidéket.

Az uri vendégek a tó partjára siettek, hogy a játszi hullámok s a regényes helyek némi gyönyört nyújtsanak kedélyöknek. — A vendégek közt ott volt Arthur gróf is, — csak hogy kedélye nem gyönyört, nem mulatságot keresett. Szíve, lelke valami más után vágyóde: a Balaton helyett keble háborgott, a csábító megboszultni vágyván.

Megboszultni? Oh ily vétek után Arthur keble nem vágyódhatott; — ő csak büntetni kívánt, és erre joga volt; mert szívében tiszta vonzalmat, ártatlan sze-

... azt se tudja a gazdember, hogy mit kérjen a gypajujáért. *) Isten veled. Meczer Ferencz.

Ujdonságok.

* A n. m. magy. kir. helytartótanácsnak, a seregmozgalmak közlését betöltő rendelete, Kassa városa hatóságára utján, f. hó 13-án közöltetett a „Felsővidék” szerkesztőségével. Kivétel szenvedő ezen rendelet szigorú az az esetben, ha a közlés hatóságilag rendeltetnek meg, vagy a „Militär Zeitung”-ból vétetnek át.

* A Kassai kir. jogakademiában az 1865. tanév nyári felében a rendes előadások f. hó 30. megszűnendek; a tartandó vizsgálatok rendje következő: július 6. írásbeli a magyar magánjogról és pénzügyről, jul. 7, 9, 10. szóbeli ugyanazon tárgyakból, jul. 10. írásbeli a római jogból, jul. 11, 12, 13. szóbeli ugyanazon tárgyakból, jul. 13. írásbeli a hányajog és törvénykezési eljárásból, jul. 14, 16, 17. szóbeli ugyanazon tárgyakból, jul. 20. írásbeli a váltó jogból, jul. 21, 23. szóbeli ugyanazon tárgyakból, jul. 23. írásbeli az oszt. statistika és bűntörvény jogból, jul. 24, 25, 26. szóbeli ugyanazon tárgyakból, jul. 27. ünnepélyes Te Deum s átána, a ményiben jelentkezők lesznek, rendkívüli szóbeli vizsga a törvényszéki orvostanból, jul. 28, 30, 31. a nagyobb számmal jelentkezőkre való tekintettel, államvizsga fog tartatni.

* Dr. Fésüs György tanárt, ki a múlt félévben a közlés magán-jogot adá elő a kassai jogakademiái ifjúságnak, hallgatói egy igen csinos arczkép-albúmmal tisztelték meg. — Egy füst alatt megemlíthetjük, hogy Fésüs ur *Quisot* világhírű művét, *az angol forradalom történetét* írteték át hazai irodalmunkba. A szép és fogékony nyelven fordított mű Heckenast Gustáv könyvnyomdájában jelent meg, s a történelem s alkotmányos fejlődés barátainak jó lélekkel ajánlhatjuk.

* A Fischer Mária kisassz. intézete növendékei f. hó 14-én ünnepelték meg a természet zöld ólén a

*) A lapunk tárgybani figyelmeztetéseket s a közleg megrovásokat mindig köszönettel fogadjuk. — A jelenlegi kívánatot is szívesen teljesítendjük; felkérvén tisztelt gazdaközönséget, hogy tudósításai által nekünk hozott módot is szolgáltasson. Szerkesztő-társ.

... elmet nevelt Margit iránt s így Olga meggyaláztatása is, mint leendő családtagra kiterjedett volna Ezért kívánta, ezért akarta a büntetést. Ezért kereste mindenütt a csábítót. Innen volt, hogy a vendég-csoportok közt mindenütt Dezsőt kereste

Pár perc múlva a parton, távol mindenkitől, egy férfi alakot lehet észrevenni, figyelve mindenre s vizsgálódva minden után.

Az alak Dezső volt. Arthur megpillantván őt megremé, s haragosan hozzá sietve megszólította:

— Itt van ön nyomorult aljas csábító?! Várakozik emde új alkalomra, mely találkozást nyújthatna?

— Gróf ur! Ön nemtetlenül sérteget; vonja vissza nyavait, vagy —

— Ne oly hevesen gazember! Előbb számot fogsz tenni arról, mi engem ép úgy sért, mint kedvesemet. Számot fogsz adni azon találkozásról, melyre tegnap alnyatkor Olgát magadhoz csábítád. Szólj, vagy névénvá és vakká teszek azonnal!

— Gróf!

— Szólj nyomorult gyáva!

— Uram! ön vakmerőn sérteget s becületemet lenyezi be!

— Tudja hogy kell lemosni?

— Vérrel gróf, vérrel!!

— Jól van! téhát mikor?

— Két óra múlva.

— Hol?

— A remete szikla üregek előtt.

— Elmegyek.

Ezeket mondva, gyorsan eltávoztak, kard- és viadóra bízva az ártatlan ügyet.

Margit szobájában ült. Sirt, zokogott és maga sem tudta miért. Hajh! de hogy nem tudta! Megérezte szelleges szíve a vést s ezért könyezett, ezért szenvedett. Mára tanulta szívébe zárt érzelmeit Arthur körében; mertek azok, ha magánosan merengett Erős lélek kell szenvedés elviseléséhez, kevés arra egy ártatlan pengere nő szív, mely csak érezni és szeretni tud, de nem tűrni és szenvedni!

— Istenem! Sohajtott fel, letörülve forró könyeit: mily különös érzék. Ugy látszik, mintha szemem előtt begyene a vést, mely rithuromat fenyegeti. Késik és nem tudom hol. Ma büntetni akar. De hátha ő maga fog ártatlanul bűnhődni?! Nem, nem! . . . Isten! megőrzöd a szívem, csupán értem áldozik ő; mert szeret és nem akar eláztatni bocsátani családunkra. Ezzel ismét bársony ömlágra dőlve, fájdalmasan zokogott.

A nap letenni készülő véres koronáját, s a csolnakra repült, hogy Olgát kedvese karjaiba vigye.

Ez alatt a remete szikla üregek előtti tölgy árnyékában csattogtak a vészes villogó kardok, fel-felugva

szokásos lavazi mulatságot. Édes öröm szállta meg keblünkét, midőn láttuk e szende viruló rózsabimbó-csoportot, a Bankó regényes helyiségében beültetve. Ját-szian, repdestek ide s tova e kis mindmegannyi tündé-kék, öröm s vigság honolt minden kebelben, melyet a nap ragyogó sugarival koszoruzott meg. Mi meghatóbb, mint látni e gondnőlküli kised csoportot, az ifjúságnak első hajnalán, mely ártatlan multságával kedvet, vigságot varázsolott még a komolyabb kedélyűkbe is. A szép diszes hölgykoszoru valójában bűvös hatású tündé-kerített varázsolta át e helyiséget, s e multságról édes örömmel emlékezünk meg, mely röviden szólva egyike volt a legdiszesebb s legrendezettebb ünnepé-lyeknek, melynek rendezése főleg a főnnemlített t. ne-velődőnek dicséretére válik.

† Főtisztelendő Zsarnay Lejos, tiszamelléki hely. h. v. superintendens, a ritka buzgalmu főpap, a lelkes emberbarát f. hó 13-án reggel 3 órakor, Pesten, jobb kézre szenderült. A miskolczi egyház rendelkezéséből hullája Miskolcra szállítatván, végső tisztességáttele f. hó 17-én reggel fog az egyházi ünnepélyes szertar-tás mellett megtartatni. — Béke hamvaira.

* Göllniczen, a krompachi leégettek felségelésére ma, azaz f. hó 17-én műkedvelők által adatni fog: „Az unokaöcs mint nagybátya, (der Neffe als Onkel) vigj. 3 felvonásban, írta Schiller F. — A célj üdvös, dus ered-ményt ohajtnak hozzá.

* Az öldöklő fegyverek számát egy újabb talál-mánnyal szaporíták. Olaszországban egy Gall nevű vak ember oly fegyvért talált fel, melyből egyszeri töltéssel 100-szor lehet löni

* Miként a Pesti Naplóból olvassuk. A porosz ki-rályt állítólag Mainzból táviratilag figyelmezteté valaki arra, hogy onnan két ember Berlinbe indult a királyt meggyilkoló szándékkal. A nevezett napon minden utast megvizsgáltak a rendőrök, de gyanura nem volt ok. Ez történt csütörtökön, pénteken azonban a vasuton, midőn a király a 9-ik ezredet fogadta, egy rőt szakálu egyén botalt és ellenséges szándékkal közeledett a királyhoz, de a rendőrök észrevénén rögtön elfogták a „valószínű-leg örültet”. — írják a porosz lapok.

a kölcsönös biztos csapásokat. Arthur grófnak az erély és gyűlölet, Dezsőnek a harag és lealacsonyítás nyuj-tottak bátorságot, — mindkettő bátran nézett szembe a halállal.

— Védj magadat gyáva, mert halál fenyeget! szólt egyszerre Arthur. — s azzal feléje csapján, homlokán könnyű karczolatást tett.

Dezső gyorsan felfogta a csapást, s csak ügyessé-gének köszönhető, hogy feje szét nem omlott.

A karczolás azonban zavarba hozta szívet, bátor-sága lankadni kezdett s a mint a vágást viszonzni akarta: Arthur egy mestervágással hóna alá csapott, s a szerencsétlen ifju eszméletlenül összerogyott.

A gróf még egy csapást akart mérni fejére, de egy rémes sikoltás hirtelen visszaretenté.

A csolnak megérkezék s a boldogtalan leány épen azon pillanatban ért a fa alá, midőn Dezsője a földre omlott.

— Olgán még inkább engemet! sikolta. Mártsa inkább szívébe kiméltelen vasát, mint sem őt meg-gyilkolja!

— Olga! az egekre Olga!

— Gróf ur! mit tett? Ön tanuk nélkül vivott? A párbaj szabályai ez ellen tiltakoznak!

— Senki sem tudta sérelmünket, ne tudja senki vezélyünket sem! s győztesen élrohánva Margit-hoz sietett.

Olga gondosan bekötözté a sebet s az öreg evezős segítségével kedvesét a csolnakba helyezvén, ele-veztek.

A kastélyban vad zugás, a cselédek közt titkos suttogás keletkezett, mindenki Olga kisasszonyról, beszélt, mindenki Dezső urfít sajnálta. Csak Arthur és Margit morengtek ábrándosan, óhajtvá a jövő néhez titkait le-leplezni. Mindkettőjük szívében titkos remény és fojtott szerelem hullámzott, mindkettő egymásért élt, egymásért halt, és szólni mégsem mertek szerelmükről. Eltitkolák, elfojták érzelmeiket, mint a tenger drága gyöngyeit. Margit nem hit, mert próbára akarta tenni Arthur állha-talosságát; — a gróf nem mert szerelmet ígérni, mert Margit azonnal visszautasítá azt. Szvedett mindkettő, pedig háztalanul, mert hisz boldogságuk rég el volt határozva; csak hogy nem tudták azt megérteni!

Arthur még egyszer rendbe szedé bátorságát s esdeklőleg szólt:

— Margit! hiszi-e most, hogy förrön szeretem? Kétkedik-e még most is állhatatosságom felől. Vagy ifju rajongó ábrándnak tarja minden szenvedésemet, mint egykor! Ugy-e, hogy most már ön is szeret, szeret, mert tudja, látja tiszta érzelmeimet!?

— Gróf ur! hagyjon fel rajongásaival, miért pa-lástolja előttem érzelmeit? ön engem nem szeret, nem szerethet!

* A P. H. szerént egy férfi lap jelenti, hogy e napokban fufár küldétt Garibaldihoz, ki is azon rende-letet vifite számára, hogy azonnal szabad csapatai élére álljon. Újabb hírek szerént pedig Garibaldi már el is hagyta Caprerát s Comoben van.

* A „Presse” esti lapja távirata szerént, Miksa császár a mexicói trónról lemondása szándékát jelen-tette ki Bazaine tábornagy előtt, azon esetre: ha Fran-cziaország pénzsegélyt nem ad. — A miniszteri tanács azonban megtagadván a kívánatot, elhatározá Napoleon császár, hogy a mexicói császár lemondása esetére, Bazaine tábornagyot új népszavazás megrendelésére fogja utasítani

* Bécsi tudósítások szerint Werther báró, porosz követ, f. hó 13. tette bucsúátogatásait a diplomáta Kar-nál, 14-én volt onnan elutazandó. — Gróf Károlyi Alajos osztrák követ már elindult Berlinből.

* A „N. Fr. Presse” azt állítja, hogy a bécsi kör-mány mindaddig ki nem adja Werther báró utlevelét, míg a porosz kormány szabadon nem bocsátja Lesser holsteini kormánytanácsost. Az a hír kering azonban, hogy Lesser reversalisa folytán szabadon bocsátatott, melyben igéri, hogy Poroszország ellen semmit se fog kezdeni.

* Az „Ostdeutsche Post” írja, hogy f. hó 15-én egy császári manifestum s ezzel együtt a háboru izenés jelenik meg; a támadás pedig talán 16-án történik.

* Bécsi bankárok f. hó 14. este oly sürgönyöket kaptak m. Frankfurtból, melyeknek berlini hírek szerint az ellenségeskedések Felső-Sziléziában az napon már megkezdődtek. M. V.

* A porosz huszárok a magyar huszárokhoz tel-jesen hasonló egyenruhát kaptak — Csalódik Bismark ur, ha azt hiszi, hogy a ruhával együtt jár a magyar vitézség.

Egyveleg.

— De la Riviére ur, bölcs Károlynak kamatása és kedvence, bizodalmasan beszélgetett egykor e fejedé-delemmel, oly uralkodónak, mint a milyen ő, boldogságá felett. Igen, jegyzé meg a király, boldog vagyó, mert hatalmamban áll jót tenni másokkal. K. A.

— Esküszöm Margit, hogy szeretem! Szeretem, mint róza bimbóját, szénvédő a boldogságot, szív a kebel, — még annál is jobban, mint virág a tavasz, anya gyermekét, haldokló az életet. Es ön engem még akar ölni hidegségével, hogy legyen áldozat, mely ár-tatlan érzelmeikkel vérzett él. Igen, ön ki akarja öltetni ifju életemet. Ön engem nem szeret.

— Higye el gróf ur . . . . .

— Oh ne mondja „gróf ur!” mondja: „kedves Arthur!” és én boldog vagyok, boldogabb, mintha ezer világot fosztanék meg kincseitől! Legyen lelke lelkem-nek, vagy döfjön hideg vasat szívémbé. Önért áldoztam. Ön keze által nekem meghalni édes lesz. — Elfogult-ságában térdeire omlott s Margit ölébe hajtá fejét.

E pillanatban Margit atya lépett be, s a mint Arthurt leborulva látta, vissza akart vonulni, hogy ne legyen megzavarója a jelenetnek; de Arthur észrevéve őt, elébe rohant s átölelve térdét fájdalmasan esdekelte;

— Atyám! kedves jó atyám! tegyen boldoggá egy szerencsétlen szívet, mondjon „igen!” gyermeke nevé-ben. Igérje nekem Margitom kezét; mert boldog, csak úgy lehetek e földön.

— Ártatlan ifju, — viszonzá az öreg, tehát azért zokog, ezért szenvedt így? Keljen fel a porból s csó-kolja meg menyasszonyát. Rég szereti ő kedves Arthur-ját, csak hogy mindeddig rejtgeté érzelmeit, nehogy unalmassá válják szerelme időnek előtte. De most meg-kerve kezét, ő tudom hisz szavának és boldog. Ugy-e Margit?!

— Atyám! egyellen jó atyám!

— Kedves gyermekem! ugy-e hogy boldog léssz Arthural? . . . . . Legyetek tehát áldottak, szálljon frig-yetekre ősz atyátok áldása, s örködjék felettetek az ég, mert higyjétek, csak így lehetek boldogok! Én vala-hányszor istenemet imádni leborulok, mindannyiszor forró imámba fogom boldogságtokat csatolni! Legyetek boldogok! S azzal megölelve, megcsókolva őket, rájuk adta atyai áldását

A két gyermek egymás nyakába börtül s mennyei boldogságuk egy ártatlan forró csókba egyesült.

— Édes Margitom! kedves atyám! — szólt atyán Arthur, — élttem egyellen reménye teljesülve van, gyá-kori imámat meghallgatá az ég, s most a kínos szenvedések után nagyobb örömeke öbredek; mert én, kit birni vágytam, most enyém! — és még egyszer meg-csókolva Margitot, átölelte az ősz atyát, boldogsága egyellen vödöngyalát . . . . .

A csillagok örömittasan ragyogtak, az est öröm-könyeket harmatozott, — mert két hű szív mosolygásuk alatt forrt össze.

(Folytatása köv.)

GAZDASAG és ÜZLET.
Kassai piac, június 16-án 1866.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza köblönként	980	—	9	—
Kétszeres	870	—	—	—
Rozs	760	—	7	—
Tengeri	8	—	720	—
Árpa	540	—	5	—
Zab	320	—	3	—
Kása	1180	—	11	20
Borsó	1160	—	10	60
Lencse	980	—	8	80
Bab	1080	—	9	80
Örlött dara	1380	—	12	—
Tatárka	1220	—	—	—
Burgonya	4	—	320	—
Aszuszilva	1360	—	12	40
Szesz itezénként	26	—	25	—
Marhahus fontonként	16	—	—	—
Bornyuhus	14	—	12	—
Sertéshus	20	—	18	—
Vaj itezénként	40	—	36	—
Zsir	34	—	32	—
Szalonna fontonként	40	—	36	—

KOZLEKEDES.

Vasuti menetrend 1866-ik évi május. 1-től kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:

Kassa indulás	reggel	délben	árjegyzék		
			I.	II.	III.
5 óra 21 p.	12	4	4.44	3.34	2.12
Miskolc 7 " 55 "	3	20	7.33	5.50	3.40
Tokaj 9 " 37 "	5	50	8.84	6.66	4.23
Nyiregyháza 10 " 39 "	7	33	11.30	8.52	5.42
Debreczen 12 " 19 "	10	26	13.57	10.22	6.52
Püsp. Lad. 1 " 57 "	12	39	17.35	13.05	8.41
Szolnok 4 " 43 "	4	39	18.86	14.19	9.06
Czegléd érkezés 5 " 46 "	5	46	22.81	17.45	11.04
Pest 8 " 40 "	8	40	37.07	27.98	18.25
Bécs 6 " — "	6	—	—	—	—

II. Bécs és Pestről Kassa felé:

Bécs indulás	8 óra — p. este	7 óra 45 p. reggel	Kassa érkezés		
			reggel	este	éjjel
Pest 6 " 31 "	8	5	19	4	—
Czegléd 9 " 49 "	9	8	4	—	—
Szolnok 10 " 57 "	9	9	17	—	—
Püsp. Lad. 1 " 33 "	3	1	3	—	—
Debreczen 3 " 5 "	3	4	48	—	—
Nyiregyháza 4 " 33 "	6	6	24	—	—
Tokaj 5 " 31 "	8	8	9	—	—
Miskolc 7 " 24 "	10	10	41	—	—
Kassa érkezés 10 " 56 "	2	2	51	—	—

Hivatalos értesítés.

526. sz. 77(1)3
Arverési hirdetés.

Tekintetes Abaujvármegye törvényszékének, 1863-ik évi október 6-án 1589. számú végzésénél fogva, a szikszai járás főszolgabírája, mint végrehajtó bíróság által ezennel közhírre tétetik, mikép Pogonyi Borbálának, mint néhai Pogonyi Ferencz örökösének néhai Péchy József hagyatéka, s hagyatéki gondnokul kinevezett ifjabb Péchy József ur, ugyis mint legidősb testvér, többi tervérjei jogai fentartója egyenes örökös alperes ellen — 37 frt. 12 kr. s járulékaí iránti végrehajtási ügyében fentebb említett alperesnél bíróság lefoglalt, összesen 6470 frtra megbecsült megyebeli Kis-Kinyis helységében tkönyvi 71. számú ivben foglalt ingatlanaira, mely áll: lakház s gazdasági épületekből, több holdakra menő szántóföld, rét s legelőbeli illetőségből Kis-Kinyisen a helyszínén megtartandó bírói árverés megrendeltetvén, annak fogantatására folyó év júliushó 9. napjának reggeli 10 órája mint 3-ik határidő oly kijelentéssel tüzetik ki, hogy ezen birtok becsáron alól is el fog adatni, és hogy az árverési feltételek a végrehajtó bíróságnál Szikszón bármikor megtekinthetők.
Kelt Szikszón június 6. 1866.

Főszolgabíró
Csuka György.

Hirdetés.

Koscsó János és László feiperessége alatt öz. Koscsó Józsefné szül. Kurucz Mária, Koscsó Pál és István mint alperesek ellen, indított világos örökösödési ügyben a választott bíróság által hozott és jogerővé vált ítélet valamint végrehajtás folytán a tettes megyei törvényszéknek e. f. év február hó 28-án 843. sz. a. kelt végzésével néhai Koscsó József Vizsoly községében létező ingó, valamint ingatlanok elárverezése megengedtetvén —

Kassa, június 16-án. A piac eléggé élénk forgalmat tüntet elő; az élet folyvást jó kelendőségnek örvend. A hőség folyvást tart, s már-már türethetetlen, tegnap erős szél, s ma reggelre valahára jótékony eső köszöntött be.

Eperjes, június 11-én Buza köblönként 10 frt. — kr. 9 frt. — Rozs 7 frt. 60 kr. — 7 frt. 20 kr. Tengeri 8 frt. 40 kr. — 7 frt. 80 kr. Árpa 5 frt 60 kr.—5 frt 40 kr. Zab 4 frt. 60 kr. — 4 frt 40 kr. Kása 12 frt — kr. 11 ft. 80. Borsó 9 ft. 20. 8 ft. 80. Lencse 10 ft —. 9 frt 60 kr. Bab 12 ft. — kr.— 11 ft. 20 kr. Örlött dara 20 ft. — kr. 18 frt 50. Tatárka 10 frt 40 kr. 10 frt. — Burgonya 3 ft. 2 ft. 80. Aszuszilva — — — Szesz itezénként (magyar iteze abroncs alatt 30 fok) — — Marhahus fontonként 12 kr. Bornyuhus 10 kr. Sertéshus 18 kr. Vaj itezénként 36 kr. Zsir 40 kr. Szalona font. 40 kr. N.-Sárosi liszt-láng mázsánként 11 ft. — Zsemlyelisz 10 ft. 20. Középkenyérlisz 8 frt 60. Rozs középkenyérlisz 6 frt. 80

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról Ungvárnak, M. Szigetre minden éjjel 11 óra 45 perczkor. Személybér 17 frt. 48.
" Eperjesnek, Lőcsére minden éjjel 12 órakor. Személybér 5 frt. 64.
" Pestre, Rosnyón és Váczon keresztül minden hétfőn reggel 2 órakor. Sz. bér 15 f. 53.
" Tarnóvára, Eperjesen keresztül, vasárnap, kedden, csütörtökön és szombaton éjjel 1 órakor. Személybér 14 frt 16 kr.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponként kétszer, reggel 1/27 és délután 1/2 órakor. Sz. bér 1 frt.
Eperjesről Kassára naponként, reggel 1/27, délután 3 órakor.
Ügynökség: Eperjesen. Pap József Samu.
Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Kassáról Ungvárra: és Ungvárról Kassára: szombaton kivéve naponta 6 órakor reggel.
Ungvárról Munkácsra: szombaton kivéve naponta 6 órakor reggel.
Munkácsról Ungvárra: naponta 3 órakor délután.
Ügynökség: Kassán: Kempner Fülöp. — Ungvárott Pollák Fülöp. — Munkácson: Tóth Károly.

Glaszóc, június 14. Időjárásunk: nagy forróság s szárazság; ha még pár napig az ur isten esőt nem ad, úgy a tavasznak nincs mit örülni, sőt a buza vetés is száradni kezd. Mai hetivásárunkon az árak következők: Buza köblönként 8 frt 80 kr. Gabona 7 frt 60 kr. Árpa 5 frt 60 kr. Zab 3 frt 20 kr. Tengeri 8 frt. 40 kr. Paszuly 10 ft — kr. Lencse 10 ft — kr. Kása 12 frt — kr. Krumpli 2 ft 60. Vaj itezénként 28 kr. Szalona fontonként 40 kr. Disznózsir itezénként 36 kr. Gyertya fontonként 32 kr. Széna mázsája 1 frt. 20 kr. Szalma 40 kr. Tojás darabja 1 kr. Szesz itezénként 27 kr. —

Bécsi börze június 15-ről.

5% Metallique	57.50
Nemzeti kölcsön	61.15
Bankrészvény	674.—
Hitelintézeti részvény	126.40
Londoni	138.50
Ezüst	139.—
Arany	6.62

Ungvár, Kis-Várda és Nyiregyháza.

Ungvárról Nyiregyháza minden vasárnap, kedd és csütörtök reggeli 5 órakor.
Nyiregyháza Ungvárra minden hétfőn, szerdán és pénteken a reggeli vonat érkezése után
Fölvételi ügynökség: Ungvárott: Pollák Fülöp Kis-Várdán: Friedman Jakab. Nyiregyházán: a városi szeglet vendéglőben.

Munkács-Beregszászi magánkocsi.

Munkácsról — Beregszászba. Kedden, szerdán, pénteken szombaton reggeli 6 órakor, vasárnap, délután 5 órakor.
Beregszászból — Munkácsra. Kedden, szerdán, pénteken szombaton délutáni 5 órakor, hétfőn reggel, 6 órakor.
Menet-jegyzéke Munkácsról Beregszászig vagy vissza 1 ft.
Fölvételi-ügynökség Munkácson: Tóth Károly. Beregszászban: Ifj. Jandrisits Antal. Vörös korcsmában: Guth József.

Minden szekereken egy bíró s egy urkocsis.

Egyszer a pálya köre, azaz egy angol mérföld Tét 25 frt, fuss vagy fizes.

Nevezés a pálya téren, fél órával az ügétő verseny előtt.

Ezen versenyre egy külön fogadás és történt, két 11 éves lovasközt 11 markos lovakon.

A versenyt tánc mulatság fogja követni a ranki fürdőben, melyre valamint a versenyre is a t. közönség meghívatik.

A balban Balázs Kálmán debreczeni zenetársulata fog közre működni. — 79 1-3

MEGHIVÁS.

A szobránczi fürdőben

folyó évi június hó 30-kán szombaton tartandó

PÉTER és PÁLI

tanczvigalomra

a nagyérdemü közönség egész tisztelettel meghívatik.

A fővárosban országgyűlés alatt közkedvességben részesült Balázs Kálmán, debreczeni zenetársulata fog működni úgy a fürdőidény mint ezen tánczvigalom alatt.

Bemeneti díj 1 forint.

ALAJOS,

Szobránczi fürdő-vendéglős.

76(2)3

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.